

רינה,

את כבר כמעט בת שש- עשרה. האם מסוגלת את להאמין, שחיית כבר כמעט רבע מכל תקופת חייו? לחרק, החי רק ימים מועטים, נדמה ודאי שהוא חי תקופת-זמן עצומה. אולי מסיבה זו נראה לנו, שיש לנו עוד נצח שלם של חיים. האדם אינו חי לעולם ועליו לנצל כמידת יכלתו את תקופת חייו. עליו להשתדל למצות אותם עד תומם. כיצד למצות אותם, איני יכול לומר לך. אילו הייתי יודע בבירור, הרי שכמחצית מחדת-החיים היתה נפתרת. אני רק יודע, שאיני רוצה להגיע לגיל מסויים, להסתכל סביבי ולגלות פתאום **שלא יצרתי דבר**, שאני ככל שאר בני-האדם שאצים ורצים כמו חרקים, אצוא ושוב, ולעולם אינם עושים דבר, חוזרים על שגרת חייהם ויורדים אלי קבר בהשארים צאצאים שרק יחזרו על ה"לא-כלומיות" שלהם עצמם. מדוע אני כותב לך את כל זה? אולי כמחאה על העובדה, שאינך מרגישה בעולם השלם שאת רוכשת כל יום ויום שחולף מחייו. כבר ברגע זה רכשת משהו. מכל טעות שאת עושה את רוכשת אי מה, כל רגע ורגע בחייו הוא תקופת חיים. הזוכרת את השיר If של רודיארד קיפלינג? באחד מן הבתים הוא אומר כך:

If you can fill the unforgiving minute

With sixty seconds' worth of distance run,

Yours is the Earth...

מפני שכל רגע ורגע מורכב משניות ומחלקיקים עוד יותר קטנים, וכל חלקיק- **אסור שיחלוף לשוא**. אני חייב להרגיש, שלא רק ברגע מותי אוכל להגיש דו"ח על התקופה שחייתי, אלא שבכל דקה ודקה מחיי אהיה מוכן להתייצב בפני עצמי ולומר- **כך וכך עשיתי**.

(יוני נתניהו הי"ד)

אני שוכב זי

עץ העץ

מזיז: ענקיה חוטבית

אני שוכב זי עץ העץ

מביט עץ התקרה

חואה כיצד חוצפים ימי

כבטצה גמורה

אני שוכב זי עץ העץ

חושב, חוצים, הוצה

והחיים פים, פים

ממש כמו מחלה

כזי זהות או זכא זהות

אני פשוט ישע

כזי שם אבר אשר ככאי

זמות זמנו

כזי תקוה וכזי אולי

אני פשוט צפה

כמו תיר עץ העצים

והוא כל כך פה

יוסי הוא סתם ילד רגיל... הוא נולד **לסתם** שני הורים רגילים **בסתם** בית חולים רגיל בארץ. כבר כשהיה בפעוטון היה ילד רגיל מאוד. הוא אהב לשחק **בסתם** משחקים. גם חבריו הטובים היו **סתם** ילדים. הוא גדל **וסתם** הלך לבית ספר. הוא קם כל בוקר ככה **סתם**. מתלבש, מתרחץ, אוכל... **וסתם** הולך לבית ספר. בבית הספר הוא היה יושב בשיעור **וסתם** מחכה להפסקה. ובהפסקה- הוא היה **סתם** משחק בחצר **וסתם** מחכה לסוף היום. בסוף הוא היה **סתם** הולך הביתה. **סתם** אוכל, **סתם** שותה, **וסתם** מחכה ללילה. בלילה הוא היה מצחצח שיניים **וסתם** הולך לישון. וכך כל בוקר הוא היה קם **לסתם** עוד יום רגיל. והוא **סתם** כך גדל ואפילו סיים תיכון. ובלי להרגיש הגיע לגיל נישואין, והתחתן עם **סתם** אישה רגילה. והם חיו להם חיים רגילים **סתם**. ואפילו נולדו להם 3 ילדים **סתם** חמודים. ואז, בשעה טובה ובגיל די רגיל, הוא נפטר. ועל הקבר שלו נרשם **סתם** 'יוסי'.

כשאתה עודה משהו, עשה אותו בכל מאודך. השקע את נשמתך כולה. הטבע בו את אישיותך. דברים גדולים נולדים רק כשישנה התלהבות.

-ראלף ואלדו אמרסון-